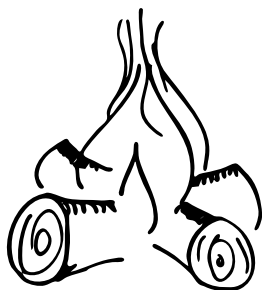
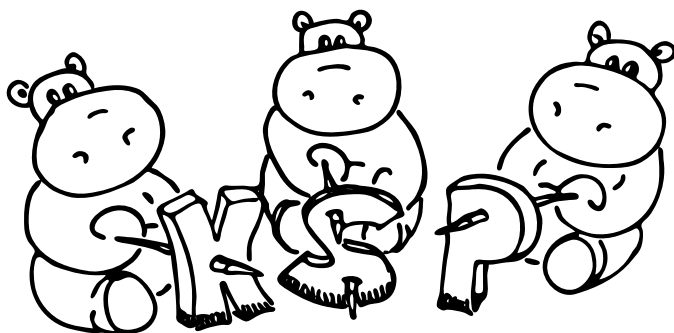

Zpěvník

2015

Ahoj, slunko (*Jarek Nohavica*)

- F C Hdim Ami7**
1. Ahoj, slunko, tobě to teda dneska sekne,
Dmi7 G7 C C/H Ami
včera mi bylo smutno, ale dneska už je zase mírně pěkně,
Dmi7 G7 C C/H Ami
jó, někdy se zdá, že něco nejde, ale ono to pak jde,
Dmi7 G7 F G C
doba, ta není zlá, to jenom některé vteřiny jsou zlé.
2. Ahoj, ahoj, slunko, jsem rád, že jsi ještě,
osuš mi moje vlasy, jsou promáčené předvčerejším deštěm,
no, prostě jsem zmok', naštěstí voda teče vždycky shora dolů,
třicátý druhý rok to takhle přes překážky táhnem spolu.
3. Ahoj, ahoj, slunko, jsem rád, že tě vidím,
doma mi bylo smutno, a tak jsem vyšel zase mezi lidi,
srdce potřebuje svý, a kdo bere, měl by taky něco dát,
člověk, ten není zlý, jen prostě některé lidi nemám rád.
4. Ahoj, ahoj, slunko, ty máš dneska hezké tváře
a kdyby mělo snad být smutno, tak na to já mám svoje opraváře,
a tak dál mi sviť, a až zalezeš za mraky jako tečka,
vylezeš zase, vid', a tu chvilku, než to bude, tu já přečkám.
- C F G C F G C**
5. Ahoj, ahoj, slunko, ahoj, ahoj, slunko,
F G C G C
ahoj, ahoj, slunko, ahoj . . .

Až se k nám právo vrátí (*Spirituál Kvintet*)

Dmi

1. Chci sluncem být a ne planetou,

A⁷   **Dmi**
až se k nám právo vrátí,
chci setřást bázeň staletou,
až se k nám právo vrátí.

Dmi   **C**   **F**

R. Já čekám dál, já čekám dál,

B^b   **A**   **A⁷**   **Dmi**   **Gmi**   **A**
já čekám dál, až se k nám právo vrátí, vrátí,

Dmi   **C**   **F**
já čekám dál, já čekám dál,

B^b   **A**   **A⁷**   **Dmi**
já čekám dál, až se k nám právo vrátí.

2. Kam chci, tam půjdu, co chci, budu jíst,

až se k nám právo vrátí,
a na co mám chuť, to budu číst,
až se k nám právo vrátí.

3. Já nechci už kývat, chci svůj názor mít,

až se k nám právo vrátí,
já chci svůj život jako člověk žít,
až se k nám právo vrátí.

R.

3. Chci klidně chodit spát a beze strachu vstávat,

až se k nám právo vrátí,
své děti po svém vychovávat,
až se k nám právo vrátí.

4. Už se těším, až se narovná,

až se k nám právo vrátí,
své věci rozhodnu si sám,
až se k nám právo vrátí.

R. 2x

Carpe diem (AG Flek)

Ami   **D**mi7

1. Nadešel asi poslední den,
          G   **E**mi
podívej, celá planeta blázní,
          Ami   **D**mi7
a já neuroním ani slzu pro ni,
          G
jenom zamknu dům.

Ami   **D**mi7

2. Půjdu po kolejích až na konečnou,
          G   **E**mi
hle, jak mám krok vojensky rázný,
          Ami   **D**mi7
a nezastavím ani na červenou,
          G
natruc předpisům.

Ami   **G**

- R.** Tak tady mě máš,
          Ami   **G**   **C**
dnes můžeš říkat klidně, co chceš,
zbylo tak málo vět,
          Ami   **G**
tak málo slov, co nelžou.

3. Už si nebudeme hrát na román,
setři růž, nikdo nás nenatáčí,
je poslední den a zbyla nám jen
miska cukroví.
4. Ať všechny hospody dnes doženou plán,
ať svět z posledního pije a tančí,
já nebudu pít, nechám naplno znít
v hlavě všechno, co mám.

5. Žádný slib z těch, co jsem ti dal,
nejde vyplnit a nejde vzít zpátky,
tak ať točí se svět, mladší o deset let,
na desce Jethro Tull.
6. Ať platí aspoň dnes, co dřív jsem jen lhal,
carpe diem, život je krátký,
v tvých očích je klid a nemám chuť snít,
co by bylo dál.

Ami   **G**

R. Tak tady mě máš,

Ami   **G**   **C**

dnes můžeš říkat klidně, co chceš,
zbylo tak málo vět,

Ami

tak málo slov . . .

Černá díra (Karel Plíhal)

- G D C G**
1. Mívali jsme dědečka, starého už pána,
D C D G
stalo se to v červenci jednou časně zrána,
E mi C A D
šel do sklepa pro vidle, aby seno sklízels,
G D C D G
už se ale nevrátil, prostě někam zmizels.
2. Máme doma ve sklepě malou černou díru,
na co přijde, sežere, v ničem nezná míru,
nechoď, babi, pro uhlí, sežere i tebe,
už tě nikdy nenajdou příslušníci VB.
3. Přišli vědci zdaleka, přišli vědci zblízka,
babička je nervózní a nás, děti, tříská,
sama musí poklízets, běhat kolem plotny,
a děda je ve sklepě nekonečně hmotný.
4. Hele, babi, nezoufej, moje žena vaří
a jídlo se jí většinou nikdy nepodaří,
půjdu díru nakrmit zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhne, i našeho děda.
5. Tak jsem díru nakrmil zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhla, i našeho děda,
potom jsem ji rozkrájel motorovou pilou,
opět člověk zvítězil nad neznámou silou.
- A E D A**
6. Dědeček se raduje, že je zase v penzi,
E D E A
teď je naše písnička zralá pro recenzi.

Divokej horskej tymián (*Žalman & spol.*)

Původní píseň: Will ye go Lassie go – skotská lidová

C F C

1. Dál za vozem spolu šlapem,

F C

někdo rád a někdo zmaten,

F Emi

kdo se vrací, není sám,

Dmi F

je to věc, když pro nás voní

C F C

z hor divokej tymián.

2. Léto, zůstaň dlouho s námi,

dlouho hřej a spal nám rány,

až po okraj naplň džbán,

je to věc, když pro nás voní

z hor divokej tymián.

F C

R. Podívej, jak málo stačí,

F Emi

když do vázy natrhám

Dmi F

bílou nocí k milování

C F C

z hor divokej tymián.

3. Dál za vozem trávou, prachem,

někdy krokem, někdy trapem,

kdo se vrací dolů k nám,

je to věc, když pro nás voní

z hor divokej tymián.

R.

Do Afriky (*Radůza*)

- C**   **G**   **B**   **F**
1. Čáry, máry, Honzo vstávej, lodě a piráti,
C   **G**   **B**   **G**
čtyři sloní, nezhálej, dřív, než se naši vrátí,
C   **G**   **B**   **F**   **C**
pojď, Afriku objedem, snad to stihnem před obědem.
2. Enyky, benyky, sejdeme se u trafiky,
poplujeme, co by ne, ábr, fábr, domine,
jukneme se na bizony, Honzo, vstávej, čtyři sloní.
Zalepíme v lodi díru, poplujeme do Alžíru,
tohleto zná každéj správnej námořník,
chopíme se bystře vesla, kdyby nás loď neunesla,
že prej voda v moři je slaná! Tak dík!
3. Cukr, káva, limonáda, před pikolou, za pikolou,
Honzo vstávej, čtyři sloní, čaj, rum, bum zapij kolou,
nikdo tady nesmí stát nebo dál nebudu už hrát!

Dokud se zpívá (*Jarek Nohavica*)

- C E^{mi} D^{mi7} F C E^{mi} D^{mi7} G**
1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
C E^{mi} D^{mi7} F C E^{mi} D^{mi7} G
včera jsem nespál a ani dnes nespočítinu,
F G C A^{mi} G
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
F G F G C E^{mi} D^{mi} G
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: „Lidi, jste tam?“,
a z veliké dálky do uší mi zaznělo,
[: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :]

Dva havrani (*Asonance*)

Dmi C Dmi

1. Když jsem se z pole vracela,
C Dmi
dva havrany jsem slyšela,
F C
jak jeden druhého se ptá:
Dmi C Dmi
[: kdo dneska večeri nám dá? :]
2. Ten první k druhému se otočil
a černým křídlem cestu naznačil,
krhavým zrakem k lesu hleděl
[: a takto jemu odpověděl: :]
3. „Za starým náspem, v trávě schoulený
tam leží rytíř v boji raněný,
a nikdo neví, že umírá,
[: jen jeho kůň a jeho milá.“ :]
4. „Jeho kůň dávno po lesích běhá
a jeho milá už jiného má,
už pro nás bude dosti místa,
[: hostina naše už se chystá.“ :]
5. „Na jeho bílé tváře usednem
a jeho modré oči vyklovem,
a až se masa nasytíme,
[: z vlasů si hnízdo postavíme.“ :]

Hrobař (*Premier*)

- C
1. V mládí sem se učil hrobařem,
Ami
jezdit s hlínou, jezdit s trakařem,
F G
kopat hroby byl můj ideál.
2. Jezdit s hlínou, jezdit s vozíkem,
s černou rakví, s bílým pomníkem,
toho bych se nikdy nenadál.
3. Že do módy přijde kremace,
černý hrobař bude bez práce,
toho bych se nikdy nenadál.
4. Kolem projel vůz milionáře,
záblesk světel pad mi do tváře,
marně skřípěj kola brzdicí.
5. Stoupám vzhůru, stoupám
ke hvězdám,
tam se s černou rakví neshledám,
sbohem bíle město zařící.

- C Ami
6. Sbohem moje město,
F G
vzpomínat budu přesto,
C Ami
jak jsem poznal tvůj smích
F G
a tvůj pláč.

DOSař (*patrně Jan Mühlfeit*)

1. V mládí jsem se učil na DOSu,
často jsem se hrabal v BIOSu,
Command.Com, to byl můj ideál.
2. Že do módy přijdou Windowsy,
Microsoft je rychle vybrousí,
toho bych se nikdy nenadál.
3. Že do módy přijdou vokýnka,
říkávala už moje maminka.
„Drž se hochu Windows,“ radila.
4. „Na všech stolech budou PC-čka,
na všech serverech budou NT-čka!“
na Microsoft vždycky věřila.
5. Tak já to vzal teda u Billa,
tahle práce, ta mě chytla,
do Microsoftu rád chodívám.
6. S bílou myší, s černým kurzorem,
běhám ve Windows
s širším obzorem,
Windowsy, na ty já spoléhám.
(Linuxové dodatky)
7. XP-čka mi pořád padaly,
NT-čka se zase sekaly,
na Microsoft jsem zanevřel.
8. Nyní se již učím v Linuxu,
jsem na něj zvyklej z BIOSu,
Tučnák, ten je teď můj ideál.
9. Na na na . . .

Kdo ví, co bude pak (*Samson*)

- C** **A^{mi}7** **D^{mi}7** **G⁷**
1. Kdo ví, co bude pak, až otevře prvně oči,
C **A^{mi}7** **D^{mi}7** **G⁷**
kdo ví, co bude pak, až otevře je víc,
F **G⁷** **C** **C/H** **A^{mi}** **A^{mi}/G**
[: zda najde cestu svou nebo cizí, dlážděnou,
D^{mi}7 **G⁷** **F** **G⁷** **C**
a v davu půjde si či v čele procesí. :]
2. Kdo ví, co bude pak, zda podrží si ideály,
kdo ví, co bude pak, zda si je udrží,
[: co bude vlastně zač – zbabělec nebo rváč,
chladný jako sníh či hořet jako vích. :]
3. Kdo ví, co bude pak, až hlavou vrazí prvně do zdi,
kdo ví, co bude pak, zda si ji narazí,
[: zda se jen otřese, anebo ohne se,
zda nebude se bát si vždycky za svým stát. :]
4. Kdo ví, co bude pak, zdali ho lež neudolá,
kdo ví, co bude pak, jestli ho nesrazí,
[: bude mít zelenou, či klesne v kolenou,
a zdali bude svět za pětadvacet let. :]
5. Kdo ví, co bude pak, zdali taky ptát se bude,
kdo ví, co bude pak, jestli se bude ptát,
[: zda ještě čekat vlak, anebo jít jen tak,
ať slunce nebo mrak, kdo ví, co bude pak. :]

Kluziště (Karel Plíhal)

- C E^{mi7}/H A^{mi7} C/G F^{maj7} C F^{maj7} G
1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblohy
C E^{mi7}/H A^{mi7} C/G F^{maj7} C F^{maj7} G
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
C E^{mi7}/H A^{mi7} C/G F^{maj7} C F^{maj7} G
nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pi_vo,
C E^{mi7}/H A^{mi7} C/G F^{maj7} C F^{maj7} G
pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladi_vo.

- C E^{mi7}/H A^{mi7} C/G
R. Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
F^{maj7} C D⁷ G
kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
C E^{mi7}/H A^{mi7} C/G
tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
F^{maj7} C F^{maj7} C
kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R.

3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
kdesi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

R.

Lachtani (Jarek Nohavica)

R. [: Lach, lach (jéjé), lach, lach (jéjé). :]
C F C Ami G C

1. Jedna lachtaní rodina

Ami G C
rozhodla se, že si vyjde do kina,
F C
jeli lodí, metrem, vlakem a pak tramvají
Ami G C
a teď u kina Vesmír lachtají,
G C
lachtaní úspory dali dohromady,
G C G
koupili si lístky do první řady,
C F C
táta lachtan řekl: „Nebudem třít bídu”
Ami G C
a pro každého koupil pytlík arašídů, ó.

R. Lach, lach . . .

2. Na jižním pólu je nehezky
a tak lachtani si vyjeli na grotesky,
těšili se, jak bude veselo,
když zazněl gong a v sále se setmělo,
co to ale vidí jejich lachtaní zraky:
sníh a mráz a sněhové mraky,
pro veliký úspěch změna programu,
dnes dáváme film ze života lachtanů, ó.

R. Lach, lach . . .

3. Táta lachtan vyskočil ze sedadla
nevídaná zlost ho popadla:
„Proto jsem se netrmácel přes celý svět,
abych tady v kině mrznul jako turecký med,
tady zima, doma zima, všude jen chlad,
kde má chudák lachtan relaxovat?”
Nedivte se té lachtaní rodině,
že pak rozšlapala arašidy po kině, jé.

R. Lach, lach . . .

C F C

G C

4. Tahle lachtaní rodina od té doby nechodí už do kina. Lach, lach.

LAH

původ pravděpodobně z Běstviny

R. [: LAH, LAH (jéjé), LAH, LAH (jéjé). :]

1. Jedna skupina chemiků

rozhodla se, že zkusí organiku.

Prošli matikou, filosofií, fyzikou

a teď chystají vařbu velikou.

Dali dohromady všechno, co se dalo,
grantový rozpočet to nepřišlo na málo.

Prostou a jednoduchou dedukcí
došli k tomu, že by měli začít redukcí.

R. LAH, LAH . . .

2. Při výběru redukčního činidla

našli cosi, co připomínalo povidla.

Pod vrstvou prachu nápis skryt,

jde o lithiualuminiumhydrid.

Nadšení chemici už by redukovali,
do láhve se však tak snadno nedostali.

Když urazili hrdlo kamenem,
byli oslněni karmínovým plamenem.

R. LAH, LAH . . .

3. Tu povídá jeden z chemiků:

„Hlavně nerozpoutávejme paniku.

Tohle přece správný chemik ví,

že voda si s plamenem poradí.“

Co to ale vidí jejich chemické zraky?

Dutá rána a ohnivé mraky!

Vystavivše lahev vodní potopě

teď seškrabují zbytky LAHu na stropě.

R. LAH, LAH . . .

4. Tahle skupina chemiků LAH už příště nechá radši v šuplíku,
LAH LAH.

Loupežník (*Humbuk*)

D E^{mi} G
1. Přišla s tím až pátá stránka včerejšího Blesku:

A G D
v Jičíně se koná sbírka na náhrobní desku,

E^{mi} G
bude zdobit opuštěnou loupežnickou stezku,

D G D D⁷
umřel nám Rumcajs, loupežník.

G D
R1. Čím dál hůř to tady půjde bez něj,

G H⁷ E^{mi} A
nastal ráj spoustě dávných nepřátel,

G D G
chtěl bych s ním jít aspoň chvíli hájit jeho hvozd,

D G D
jenže Rumcajs, loupežník, už šel.

2. Vodkrouhly ho želvy Ninja, neměl kouska šance,
Flintstoneům se líbí skalní sluj padlýho psance,
a zatím, co se horda Šmoulů vysmívala Mance,
umřel nám Rumcajs, loupežník.

R2. Čím dál hůř to tady půjde bez něj,
nastal ráj spoustě dávných nepřátel,
chtěl bych s ním jít aspoň na čas hájit jeho hvozd,
D G D G D
jenže Rumcajs, loupežník, už šel na věčnost.

3. Na pobertu choval se až podezřele lidsky,
dnešní svět je vhodný spíš tak pro lokaje Fricky,
chudý, lidmi opuštěný, což byl vlastně vždycky,
umřel nám Rumcajs loupežník.

R2.

Matfyz blues (*Humbuk*)

E

1. Nabalil jsem na Matfyzu doktorku,
tato kost mi pronikla až do morku,
děsila mě, že si spolu nehajnem,
nebudu-li nosit triko s Einsteinem,
A⁷ E
triko s Einsteinem, jinak si nehajnem,
jinak nehajnem, jinak nehajnem.
2. Byla samá fyzikální poučka,
kvůli ní jsem studoval L. Součka,
stál jsem o ni jako Slovák o naftu,
opustil i řídicí flek v mančaftu,
scházel mančaftu jak nafta Slovnaftu,
nafta Slovnaftu, nafta Slovnaftu.
3. Zatímco já přešel na čaj bez bromu,
její odpor narůstal ohm po ohmu,
poslala mě do nějakýho Paroma,
pohaněla moje mužný aroma,
prej: „Jdi do Paroma i se svým aroma,
se svým aroma, se svým aroma!“
4. Skončila ta neférová aféra,
zase dělám kulturistům šoféra,
zase nosím Schwarzeneggera na tričku
a cvičím, ať mám zase svoji fyzičku,
ať mám fyzičku a -neggera na tričku,
-neggera na tričku, -neggera na tričku.

Pavilon č. 5 (Jarek Nohavica)

Dmi A⁷ Dmi F C⁷ F C A⁷ Dmi A Dmi

Intro: Cha cha cha ...

Dmi Gmi Dmi Gmi Dmi A

1. Dostal jsem papíry na hlavu, žiju v ústavu, kde se léčí rozum,

Dmi Gmi Dmi Gmi Dmi A Dmi

dělám si, co se mi zalíbí, mám pevné ali.bi, lékařskou diagnózu.

F C

V erárním pyžamu, co sahá na kotníky,

F A⁷

denně pět oxazepamů a čtyři skotský stříky,

Gmi⁷ A⁷ Dmi

na zahradě okopávám len a nemůžu ven.

A

Včera jsem měl kázání v Betlémské kapli,

Dmi A

nadával jsem na pány, nežli mě chňapli,

F C C⁷ F A

zapálili hranici u mojí postele, na naší světlici bývá často vesele,

Dmi A Dmi A Dmi A Dmi A Dmi

pavilon číslo pět, pavilon číslo pět, to je můj celej svět.

2. V neděli disciplína poleví, přichází návštěvy ve vsi slávě,

příbuzní hledí na mě zkoumavě,

zda mám máslo na hlavě anebo máslo v hlavě.

A já v erárním pyžamu, co sahá na kotníky,

dostanu štangli salámu a tři krabičky Viki

a jsem velice spokojen, že s nima nemusím ven.

Zalezu na klozet, mušle je trůnem,

a jsem od A do Z Giordanem Brunem,

netřeba odvolat vyřčené názory,

v nejhorším sestra zavolá nějaký doktory

a dají mi meprobamat, dají mi meprobamat, dají mi meprobamat.

3. Devět – to je čas velké vizity, stojím jak přibitý u pelesti,

primář nás vesele pozdraví, poptá se na zdraví a přeje hodně štěstí.

A já v erárním pyžamu, co sahá na kotníky,

do kávy si nalámu tři rohlíky

a z okna koukám se ven a někdy taky pleju len.

Když si chci spravit náladu, neb' je mi nevrlo,

rozložím svoji armádu u města Waterloo

a lumpa Anglána zničí má dělostřelba,

bitva je vyhrána, ať žije ostrov Elba,

ať žije ostrov Elba, ať žije ostrov Elba, ať žije ostrov Elba.

4. Dostal jsem papíry na hlavu, žiju v ústavu, kde se léčí rozum,
dělám si, co se mi zalíbí, mám alibi, dementní diagnózu.

Pět policajtů (*Jablkoň*)

Dmi

B

C

A

1. Něco se mi snaží dostat do hlavy, čekám, až to celník rozum odbaví

Dmi

B

pět policajtů do služby je připraveno hned,

C

F

A

protože já mám v hlavě pohromadě všech pět.

Ami

Dmi

G

C

- R. Volává mě něco, co prý stojí za to,

Ami

F

E

Ami

ale jakpak to mám uslyšet, když slyším jen ticho.

Chtěl bych mít to něco, co prý stojí za to,

ale jakpak to mám uchopit, když nemá to ucho.

2. Jak ráno den dveře světu otvírá, cosi ve mně mluví a nejsem to já,
pět policajtů okamžitě vchází do domu
a už mě zase vedou zpátky k rozumu.

R.

3. Večer už mám pokoj, policajti spí, opatrně číhám, zda se to objeví,
pět policajtů procitá a hned se vrací zpět,
a tak mám zase v hlavě pohromadě všech pět.

R.

4. Něco ve mně klíčí jako obilí, ministerstvo nitra shání posily,
pět policajtů přestává už otravovat vzduch,
na povel je totiž má ministr nitra Bůh.

R.

Písek (*Nezmaří*)

- A^{mi} D G E⁷**
1. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
D^{mi} E⁷ A^{mi} G C
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
D^{mi} G
[: ani vodu nepřeliješ sítem,
C C/H A^{mi}
někdy je strašně málo chtít,
D^{mi} E⁷ A^{mi} E⁷ A^{mi}
já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou. :]
2. Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,
zdá se, že nemíniš mě vážně brát.
[: kolik času nám to ještě schází,
nebo je všechno dávno pryč,
a za čím se to vlastně máme stále hnát? :]
3. Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,
vím, že se leccos těžko obchází,
[: radši zkusím někde jiný příběh,
který bude lepší konec mít,
ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. :]
4. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
ani vodu nepřeliješ sítem,
někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch co po těžký ráně nevstanou ...

Pohádka (Karel Plíhal)

Původní píseň: On horseback – Mike Oldfield – album Ommadawn

Existuje mnoho verzí, tato se podobá nejvíce Plíhalově nejstarší

Rec Takhle nějak to bylo: jedlo se, zpívalo, pilo,
princezna zářila štěstím v hotelu nad náměstím,
drak hlídal u dveří sálu, na krku pletenou šálu.
Dědové Vševědi okolo Popelky žvatlavě slibují šaty a kabelky, každý
si odnáší kousíček úsměvu, dešťový mraky se chystaly ke zpěvu.
Hosté se sjíždějí k veliké veselce, paprsky luceren metají kozelce
a stíny ořechů orvaných dohola pletou se letícím kočárům pod kola.
Šmudla si přivezl v odřeném wartburgu kámošku z dětství,
prej nějakou Sněhurku. Vrátný se zohýbá pro tučné spropitné
a kdo mu proklouzne, tak toho nechytne.
Kouzelník za dvacku vykouzlí pět bonů
a vítr na věži opřel se do zvonů,
Honzové, princové víly i sudičky chopí se poháru nože i vidličky
„Na zdraví nevěsty, na zdraví ženicha!“
dvě sousta do kapsy a jednou do břicha.
Náhle se za oknem objevil skřítek, rozhrnul oponu z máminejch ky-
tek,
pěkně se usmál a pěkně se podíval a pak mi potichu do ucha zazpíval:

G   **D**   **Emi**   **Hmi/D**
R. [: Dej mi ruku svou, studenou od okenních skel,
                                 C   **Hmi/D C**   **D**   **G**   **Emi Hmi/D C G D**
všichni tě mezi sebe zvou a já jsem tu proto, abys šel.   :]

Rec Na plný obrátky letíme světem, všechny ty pohádky patřily dětem,
dneska už se neplatí buchtama za skutky,
sudičky sesmolí kádrové posudky.
Obložen prošlými dlužními úpisy,
koukám se z okna a vzpomínám na kdysi.
Jak se mi za oknem objevil skřítek, rozhrnul oponu z máminejch
kytek,
pěkně se usmál a pěkně se podíval a pak mi potichu do ucha zazpíval:

R. [: Dej mi ruku svou ... :]

Rec A takhle nějak bylo to dál: svatební hosté opouští sál
král shodil s úlevou hermelín s ramene,
skočil si do krčmy na jedno točené.

Stydlín si odvádí Popelku do drožky,
Sněhurka štipuje sedmery ponožky
a v lesní chaloupce Mařenka s Jeníkem
koupili od baby pytlíček s perníkem.

Vybledly girlandy, povadly květiny,
prostřední sudička má záda od hlíny
vrátný si dopíjí včerejší podmáslí,
paprsky luceren ztichly a pohasly.

Náhle se za oknem objevil skřítek, rozhrnul oponu z máminejch ky-
tek,
pěkně se usmál a pěkně se podíval a pak mi potichu do ucha zazpíval:

R. [: Dej mi ruku svou . . . :]

Pohár a kalich (*Klíč*)

Originálně od Emi

- Fmi♯**   **E**   **A**   **E**   **Fmi♯**
1. Zvedněte poháry, pánové, už jen poslední přípitek zbývá,
   E   **A**   **E**   **A**
pohleďte, nad polem Špitálským vrcholek roubení skrývá,
   E   **Fmi♯**
za chvíli zbyde tam popel a tráva,
   E   **Fmi♯**
nás čeká vítězství, bohatství, sláva.
2. Ryšavý panovník jen se smál, sruby prý dobře se boří,
palcem k zemi ukázal, ať další hranice hoří,
[: ta malá země už nemá co získat,
teď bude tancovat, jak budem pískat. :]

- Hmi**   **E**   **A**
R1. Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,
Hmi   **E**   **C♯7**   **Hmi** **A** **Fmi♯** **C♯7** **Fmi♯**
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál, hm ...

- E**   **Fmi♯**   **E**   **Fmi♯**
3. Zvedněte poháry, pánové, večer z kalichu budeme pít.
Nad sruby korouhev zavlála, to však neznačí, že je tam sláva,
všem věrným pokaždé nesmírnou sílu a jednotu dává,
ve znaku kalich, v kalichu víra,
jen pravda vítězí, v pravdě je síla.
4. „Modli se, pracuj a poslouchej,“ kázali po celá léta,
Mistr Jan cestu ukázal proti všem úkladům světa,
[: být rovný s rovnými, muž jako žena,
dávat všem věcem ta pravá jména. :]
5. Do ticha zazněla přísaha – ani krok z tohoto místa,
se zbraní každý vyčkává, dobře ví, co se chystá,
nad nimi stojí muž, přes oko páska,
slyšet je dunění a dřevo praská.

- Hmi**   **E**   **A**
R2. Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,

Hmi   **E**   **C#7**
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál:
Kdož jsou boží bojovníci a zákona jeho,
prostež od Boha pomoci a úfajte v něho ...

Po schodech (*Richard Müller*)

- Dmi**   **C**
1. Výťah opäť nechodí tak zdolať 13 poschodí
B   **C**   **Dmi**
zostáva mi znova po svojich.
Na schodoch čosi šramotí a neón kde tu nesvieti,
ešte že sa po tme nebojím.
2. Počuť hlasné stereo aj výstražky pred neverou
ktosi čosi víta v paneloch.
Tatramatky ródeo sa mieša kde tu s operou,
všetko počuť cestou po schodoch.
- Dmi**   **Ami**
R. [: Cestou po schodoch, po schodoch
Dmi   **C**
poznávam poschodia,
Dmi   **Ami**
poznám po schodoch, po zvukoch
B   **A**   **Dmi**
čo sme to za ľudia. :]
3. Štekot smutnej kólie za premárnené prémie
vyhráža sa manžel rozvodom
Disko tenis árie kritika televízie
oddnes chodím iba po schodoch.
- R.** 2x

Pražce (*Pavel Dobeš*)

A

1. Házím tornu na svý záda, feldflašku a sumky,
E⁷
navštívím dnes kamaráda z železniční průmky.

A

- R1. Vždyť je jaro, zapni si kšandy,

E⁷

A

pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj.

2. Vystupuji z vlaku, který mizí v dálce,
stojím v České Třebové a všude kolem pražce.
3. Pohostil mě slivovicí, představil mě Mařce,
posadil mě na lavici z dubového pražce.
4. Provedl mě domem - nikde kousek zdiva,
všude samej pražec, jen Máňa byla živá.

- R2. To je to jaro, zapni si kšandy,

pozdravuj vlaštovky a, muziko, ty hraj.

5. Plakáty nás informují: „Přijď pracovat k dráze,
pakliže ti vyhovují rychlost, šmír a saze.“
6. A jestliže jsi labužník a přes kapsu se praštíš,
upečeš i krávu na železničních pražcích.
7. A naučíš se skákat tak, jak to umí vrabec,
když na nohu si pustíš železniční pražec.
8. Když má děvče z Třebové rádo svého chlapce,
posílá mu na vojnu železniční pražce.
9. A když děti zlobí, tak hned je doma mazec,
Děda Mráz jim nepřinese ani jeden pražec.
10. Před děvčaty z Třebové chlubil jsem se silou,
pozvedl jsem pražec, načež odvezli mě s kýlou.
11. Pamatuji pouze ještě operační sál,
pak praštili mě pražcem a já jsem tvrdě spal.

- R3. A bylo jaro, zapni si kšandy,

lítaly vlaštovky a zelenal se háj.

Matfyzácké pražce

12. Matfyzácký senát letos rozhodl se krátce,
povinná je angličtina, tělocvik a pražce,
- R4. Vždyť je podzim, začíná matfyz,
tak sekej lingebru a muziko ty hraj.
13. Na Albeři pověděli nám o nové látce:
čtyrhodinovka na téma Lineární pražce. . .
14. Za katedrou přednáší nám cholerický stařec,
čas od času našťval se a hodil po nás pražec.
15. Úzkostí si nepražáci v noci cucaj palec,
v Tróji maj dvě koleje, leč ani jeden pražec!
16. Jdem študovat na matfyz, teď prolezem ho hladce,
když při zkoušce doneseme čtyři pěkné pražce.
17. V jistých věcech z analýzy v paměti mám díru,
má pražec na $\mathbb{R}$ na třetí Lebesgueovu míru?

Informatické dodatky

18. Takovýhle informatik, to je skromný chlapec,
vystačí si s holkou, co má Držku jako pražec. . .
19. Koulelo se jablíčko, koulelo se z vršku,
nevybralo zatáčku a rozbilo si pražec. . .

Medvědí pražce

20. Ať vstáváme ve tři ráno a nebo až v devět,
vždy budeme rozespálí jako v zimě medvěd.
- R5. Vždyť je podzim a padá listí,
tak stel si v brlohu a muziko ty brum.
21. Medvědi ze zdravé stravy nedělají vědu,
před spaním si do pelechu vezmou soudek medu.
22. Správný medvěd ustele si hned jak se dny krátí,
budík si dá na březem a pak jde tvrdě spátí.
23. Když po nocích na pasece příliš dupou víly,
místo spánku medvěd přečte knížek celou míli.
24. Když na Matfyz medvěd chodí nosí si med v tašce,
tiše chrupká na přednáškách jak praštěný pražcem.
25. Medvěd už se u postele protahuje v tričku,
osvěží se ve studánce a jde na rozcvičku.

Ráda se miluje (Karel Plíhal)

Ami   **G C F**   **E**mi   **A**mi
R. Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá,

G C F   **E**mi   **A**mi
vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.

F   **C F**   **C E**
1. Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku
   Ami   **G C F**   **E**mi   **A**mi
a Pámbu si ve svém notesu udělá jen další čárku.

R.
2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

R.
3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky – snad její podoba příští.

R.

Rána v trávě (*Žalman*)

^{Ami} ^G ^{Ami} ^G
R. Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
^{Ami} ^G ^{Ami} ^{Emi} ^{Ami}
 že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.
^{Ami} ^G ^{Ami} ^G
 Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
^{Ami} ^G ^{Ami} ^{Emi} ^{Ami}
 a při chůzi tělem sem-tam kýval, před sebou sta sáhů.

^C ^G ^F ^C
1. Poznal Moravěnkou krásnou
^{Ami} ^G ^C
 a vínečko ze zlata,
^G ^F ^C
 v Čechách slávu muzikantů
^{Ami} ^{Emi} ^{Ami}
 umazanou od bláta.

R.

2. Toužil najít studánečku
 a do ní se podívat,
 by mu řekla: proč, holečku,
 musíš světem chodívat.

3. Studánečka promluvila:
 to ses' musel nachodit,
 abych já ti pravdu řekla,
 měl ses' jindy narodit.

^{Ami} ^{Emi} ^{Ami}
R. + [: před sebou sta sáhů ... :]

Sáro! (*Traband*)

Ami **E**mi **F** **C**
R. Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo
F **C** **F** **G**
že tři andělé Boží k nám přišli na oběd.

Ami **E**mi **F** **C**
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo
F **C** **F** **G**
mi chybí abych tvojí duši mohl rozumět?

2. Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu
a pro všechnu lidskou pýchu
má jen přezíravý smích.
A z prohraných válek se vojska domů vrací.
Však zbraně stále burácí
a bitva zuří v nich.

R.

3. Vévoda v zámku čeká na balkóně,
až přivedou mu koně
a pak mává na pozdrav.
A srdcová dáma má v každé ruce růže,
tak snadno poplést může
sto urozených hlav.

R.

4. Královnin šašek s pusou od povidel
sbírá zbytky jídel
a myslí na útěk.
A v podzemí skrytí slepí alchymisté
už objevili jistě
proti povinnosti lék.

R2. Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo
že tři andělé k nám přišli na oběd.
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo
Ti chybí abys mojí duši mohla rozumět?

5. Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit
o tajemstvích noci
ve tvých zahradách.
A já – potulný kejklíč, co svázali mu ruce
teď hraju o tvé srdce
a chci mít tě nadosah.

Ami **E**mi **F** **C**

6. Sáro, Sáro, pomalu a líně

F **C** **F** **G**

s hlavou na tvém klíně chci se probouzet.

F **C** **F** **C**

Sáro, Sáro, Sáro, rosa padá ráno

F **C** **F** **G**

a v poledne už možná bude jiný svět.

F **C** **F** **C**

Sáro, Sáro, vstávej, milá Sáro!

F **D**mi **C**maj

Andělé k nám přišli na oběd.

Soudný den (*Spirituál kvintet*)

Ami

1. Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,

G

zdál se mi sen o poslední pouti,

Ami

zdál se mi sen, že všechno seberou ti

Emi   **A**mi

v ten soudný den.

2. Kam běžet mám, Slunce rychle chladne,
kam běžet mám, měsíc na zem spadne,
kam běžet mám, moře už je na dně
v ten soudný den.

3. Stůj, nechoď dál, času už je málo,
stůj, nechoď dál, míň, než by se zdálo,
stůj, nechoď dál, otevři se, skálo,
v ten soudný den.

4. Pán tě zavolá, má pro každého místo,
Pán tě zavolá, jen kdo má duši čistou,
Pán tě zavolá, sám nedokázal bys to
v ten soudný den.

Ami

- R.** Soudí, soudí pány, slouhy,

G

soudí, soudí hříšné touhy,

Ami

H E

soudí, soudí, výčet pouhý, á ...

Ami

5. Vtom se probudíš, to byl jen sen,

F

vtom se probudíš, to byl jen sen,

Dmi

vtom se probudíš, to byl jen sen,

Ami **E**

Ami

jen pouhý sen.

6. = 1.

7. Zdál se mi sen, já stojím na svém místě,
zdál se mi sen, mé svědomí je čisté,
A^{mi} **F** **A^{mi} E** **A^{mi}**
zdál se mi sen, jen jedno vím jistě: je soudný den!

Svatá Kateřina (*Žalman*)

- C** **G^{mi}**
1. Svata Kateřina hudcům housle bere,
E^{mi} **G⁷**
bílý koně žene do strání,
F **C**
 pryč z našeho domu, až na samou horu
G⁷ **C**
 písň z duše vyhání.
2. Svata Kateřina housle zavěsila,
od našeho domu odchází,
abysme nemohli vyndat jiný z truhly,
všechny klíče rozhází.
3. Svata Kateřino, přines hudcům jaro,
až za pecí budeš se jim zdát,
klekni na tu horu, vyžeň spáče dolů,
aby mohli spolu hrát.

To máme dneska pěkný den (*Jablkoň*)

D A Hmi

1. To máme dneska pěkný den,
byla by škoda nejít ven.

D A Hmi G D

Náměstí pod Hradem se zaplnilo až po kraj lidma,
to je pěkné počasí a halenka a už je trochu zima.

D A G D

Pod zvonkohrou stojí auta z marcipánu,
kožichy jsou nové a perly z porcelánu.

2. Než na město se rozhlédnem,
už jsou tu zvony s polednem.
Zajdeme na oběd a pak si dáme chrám svatého Víta,
naproti je Vyšehrad a nad Vltavou zrovna něco lítá.
Nerudovkou dolů dojdem i Mikuláši,
ostatní si řekneme u Schnelů při guláši.

3. To máme dneska pěkný den,
byla by škoda nejít ven.
Jeníček vyrostl a Mařenka zkrásněla jak růže,
maminko ten vojáček na vartě je z vosku nebo z kůže?
Řídne už nádvoří a pomalu se stmívá,
chrám vypadá až do nebe a už jen hrobka zbývá.

4. To máme dneska pěkný den ...
To máme dneska pěkný den ... (do ztracena)

Tramvaják (*Humbuk*)

Hmi A G Hmi

1. Já ti byl tramvaják, jezdil jsem stylem brzda-proud,
A G A
uměl jsem tramvaj našlápnout,

Hmi Hmi A G

po ránu stírával jsem rosu z trolejí,

Hmi Hmi A G

nepáchl po benzínu, po petroleji,

Hmi A G A D
blbý je, že po žádným z vozů nelačným

Hmi A
tolik, jak po manipulačným.

2. Stal jsem se lékařem, v komoře znal jsem každéj kout,
uměl jsem srdce našlápnout,
měl jsem rád život, onen zjevný přežitek,
čas malých vizit, paklík velkých vizitek,
doktorské vtípky, jejich drsné pointy,

Hmi A D
všechno, až na pacienty, ty vem čert a nejen ty,

Fmi# Hmi D
nejen ty, nejen ty, nejen ty,

G Fmi# Emi G A D
nejen ty, nejen ty, nejen ty. . .

3. Pak jsem byl důstojník, mužstvu jsem dával správnej čoud,
uměl jsem minu našlápnout,
v armádní kantýně jsem platil za borce,
v létě se válel na nějaké té majorce,
velel bych dodnes, ovšem bez nadřízených
a bez podřízených.

4. Jsem kuchař v kosmu, není tu žádněj mlsnej žrout,
co si smí na mě vyšlápnout,
až lidstvo zmizí, a je mi jedno, kam a jak,
vrátím se na Zem – třeba zas jak tramvaják,
zatím tu postrádám jen Knorr a Vitanu,

Hmi A D
jářku, rád tu zůstanu, nebejt těch tlustejch Marťanů, Marťanů,

Fmi# Hmi A
a Pluťanů, Pluťanů, Neptuňanů, Uraňanů,

G Fmi# Emi G A D
Merkuňanů, Venušanů a Zemanů . . .

Už to nenapravím (Jaroslav Samson Lenk)

Také v transpozici od Cmi, dvě verze refrénu

G Cmi F G# G Cmi G Cmi F G# G Cmi G

R. Vap tada dap ...

A^{mi} D F A^{mi} E⁷

R. Vap tada dap ...

A^{mi}

D

1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,

F

E⁷

ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál.

V devět hodin dvacet pět jako bych dostal píseň,

já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.

A

A⁷

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,

D^{mi}

že staviš se jen na skok, že nechalas mi vrátka

G   **E**
zadní otevřená, zadní otevřená.

Já naposled tě viděl když ti bylo dvacet,

a to jsi tenkrát řekla, že už se nechceš vracet,

Že jsi unavená, že mě unavená.

2. Já čekala jsem hlavu jako střep a zdálo se že dlouho,

snad může za to vinný sklep, že člověk často sleví.

Já čekala jsem hlavu jako střep s podvědomou touhou,

já čekala jsem dobu dlouhou víc než dost, kolik přesně nevím.

Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,

já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,

láska nerezaví, láska nerezaví.

Ten dopis co jsem psala byl dozajista hloupý,

byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,

už to nenapravím, už to nenapravím.

R.

Válka růží (*Spirituál Kvintet*)

- Dmi**   **G⁵**   **Dmi**   **A**
1. Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down,
Dmi   **G⁵**   **Dmi** **A**
nad ztichlým polem válečným, derry down,
F   **C** **A** **Dmi**   **G⁵** **A**
jen ticho stojí kolkolem a vítěz plní vlastní zem,
Dmi **G⁵**   **A**   **Dmi**
je válka růží, derry, derry, derry down-a-down.
2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down,
na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, derry, derry, derry down, a-down.
3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
dva rody živí jeden hněv, derry down,
kdo změní, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancasterům,
je válka růží, derry, derry, derry down, a-down.
4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down,
však hlína pije jednu krev, derry down,
ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, derry, derry, derry down, a-down.

Velmi nesmělá *(Jablkoň)*

Ami **G** **A**mi **G** **E**
1. Potkali se v pondělí (v pondělí), byli velmi nesmělí (nesmělí)
C **G** **E** **A**mi **G** **E** **A**mi
a tak oba dělali (dělali), jako by se neznali (neznali).

2. V úterý sebral odvahu, odhodlal se k pozdravu,
a pak v citové panice, prchali oba k mamince.

C **G** **A**mi **C** **G** **C**
R. Semafór popásá chodce, motorky, auta, tramvaje
C **G** **A**mi **G** **A**mi
a všechny cesty dneska vedou do pekla i do ráje.

3. Ve středu spolu postáli, dívali se do dále
a do dále se dívali, i když už spolu nestáli.

4. Ve čtvrtek přišel první zvrát, prohlásil že má ji rád
a ona špitla do ticha, že na ni moc pospíchá.

R.

5. V pátek to vzal útokem, jak tak šli krok za krokem,
přesně v šestnáct dvacet pět, zavadil loktem o loket.

6. V sobotu ji chyt za ruku, hlavou jí kmitlo je to tu,
a jak hodiny běžely, drželi se drželi.

R.

7. V neděli už věděli, že jsou možná dospělí,
a tak při sedmém pokusu, dal jí pusku na pusku.

8. A zas přišlo pondělí, příšerně se styděli,
a tak oba dělali, jakoby se neznali,
a tak oba dělali, jakoby se neznali.

9. V úterý ...

Věta o pěti barvách (Honza Kára, Petr Kučera, Tom Valla)

Původní píseň: Růžička od Spiritual kvintet

Nejlépe provozovat s obrazovým doprovodem Roberta Šámala

F C

1. Na každý graf, co rovinný jest,

F C

pět barev nám postačí.

F Dmi G⁷ C

Důkaz máme dobrá to zvěst,

F C F C F C

Robert s Petrem naznačí.

F Dmi G⁷ C

Důkaz máme dobrá to zvěst,

B^b F F Dmi C F

Honza s Tomem naznačí.

2. Indukce se při tom hodí
podle počtu vrcholů.

Máme-li jich nejvýše pět
splníme část úkolu.

3. Vrcholů je nyní mnoho,
stupeň „vé“ buď nejmenší,
zbavíme se vrcholu toho
indukce zbytek vyřeší.

4. Málo barev na sousedech
„vé“ obarvit umožní,
Euler říká stupeň má pět,
to nám velmi dobře zní.

5. Dva protější uzly spojme,
„á“ modrý, „bé“ červený,
další dva si označíme,
„cé“ žlutý, „dé“ zelený.

6. Ze dvou cest jedna nevede,
platí k naší radosti,
ať je to ta mezi „cé“, „dé“,
bez újmy na obecnosti

7. V zelenožluté podgraf vezmem,
souvislý a s uzlem „dé“,
zaměnit v něm barvy můžem,
„vé“ už pak obarvit jde.

8. Všechno správně obarveno,
nepřišli jsme k úrazu.
Laik se diví, znalec žasne,
to je konec důkazu.
Laik se diví, znalec žasne,
to je konec ach důkazu

Všechno bude fajn (Tomáš Valla)

Inspirace Všechno bude fajn od Žentouru, původ na JKSP 2007

1. Seděl jsem si na přednášce, když v tom mě z ničeho nic popadli a vyhodili ven. Proč? Neměl jsem šajn.
Ale doufal jsem, že všechno bude fajn.
2. Capkal jsem v pantoflích blátem.
Pršelo. Občas kroupy. Ale dali mi na cestu perníček.
A tak jsem věděl, že všechno bude fajn.
3. První otázku jsem nevěděl.
Druhou taky ne. Ale třetí, třetí byla v pohodě.
Takže všechno bylo fajn.
4. Celou cestu tma jak v pytli. Baterka chcípla.
Mráz se mi vtírá pod košili. Ale v dálce jsem uviděl světla šajn.
A tak jsem myslel, že všechno bude fajn.
5. Na pátém stanovišti mě pokousal pes.
Zřejmě pohraniční. Nechal jsem tam botu.
Ale mám ještě druhou, a tak všechno bude fajn.
6. Wrocław. Lidi tu mluví nějak divně.
Myslím, že jsem někde špatně zahrnul.
Ale stopnul jsem si kombajn a všechno bude fajn.
7. Ve 3 ráno – slaňování rozhledny.
Vorner mě uvázal na karabinu a řekl:
„Neboj, všechno bude fajn.“
8. No, a pak to teprve začalo. Plížili jsme se potokem.
Nad hlavou ostnaté dráty. Ale organizátoři se pořád smějí.
A tak jsem věděl, že všechno bude fajn.
9. Rozbalil jsem perníček. Jahodový.
Na jahody jsem alergický. Ale on byl stejně promáčený.
Tak jsem ho zahodil a všechno bylo fajn.
10. Rybník byl hlubší, než jsem myslel. Rychle vzpomínám, jak se plave čuba. Ale nakonec jsem na dně něco našel. Nebyla to šifra. Byl to starý škrpál. Ale už mám aspoň druhou botu, takže všechno je zas fajn.

11. „Volané číslo neexistuje.“ ozvalo se mi do sluchátka, když jsem volal o nápovědu. Ale za chvíli mi přišla SMSka: „Vítejte v Polsku *a mějte se tu fajn.*“
12. Svítá. Severka, podle které jsem se orientoval, už není vidět. Zato tenhle strom už vidím popáté. Takže vím, kde jsem, *a všechno je zas fajn.*
13. Jedenáct dopoledne. Našel jsem chatu. Tentokrát tu naši. Jsem mokrý, mám hlad a je mi zima. Ale stihnu přednášku! Tak jsem se usadil *a všechno bylo fajn.*
14. Vyhlášení výsledků. Dorazil jsem první. Nedostal jsem za to vůbec nic. Začal jsem se smát a skákat radostí, *protože všechno bylo fajn.*
15. Bohnice, pavilon číslo 5. Svěrací kazajka, polstrovaná místnost. Kliku sem zapoměli dát. Nadšeně všem vyprávím, jaké to bylo na soustředění KSP. Soucitně se na mě usmívají a přikyvují: „Neboj, *všechno bude fajn.*“

Zpátky o pár let (*Kamelot*)

- G** **G/F#**
1. Je to zpátky pár let, sedm, šest nebo pět,
E_{mi}
kdy ruku mou vzal,
G **G/F#** **E_{mi}**
kluk s harmonikou, co voněl arnikou, mi košili dal,
C **C/H** **A_{mi}**
když promočená, v dešti ubřečená, jsem čekala dýl
D **C** **G**
na vlak, co odjel, a poslední podběl se v mokru zavil.
2. Řekl: „Chceš se mnou jít, vodu z dlaní mi pít
a milovat zem,
z mlhovin spletu šál, tebe v něj zamotám jak dítě do plen,“
já řekla: „Tak pojď, svět je veliká loď, co přístavy má,“
pak hodiny ve zdi skřížily pěsti, a co bylo dál?
3. Z pastvin do lesa hloub šli jsme pšenicí plout
jak kapitán Cook,
slunce ztratilo dech, vodou nasákl mech a džíny na dluh,
noc přešla k ránu a do větví stanu už nakoukl den,
on zmizel jak pára, já zůstala sama a zbyl jenom sen.
- G** **G/F#**
R. Jenže život je trysk, prachy, risk nebo zisk
C **A_{mi}**
a honička slávy,
G **G/F#** **C** **A_{mi}**
co kůži nám dře a do očí lže a motá nám hlavy,
C **A_{mi}**
tak utíkám zpět, třeba obejdu svět
C **A_{mi}7** **G**
a najdu tě zas jako dřív, už mi jede vlak.
4. = 1.

Obsah

Ahoj, slunko	2	Písek	21
Až se k nám právo vrátí	3	Pohádka	22
Carpe diem	4	Pohár a kalich	24
Černá díra	6	Po schodech	25
Divokej horskej tymián	7	Pražce	26
Do Afriky	8	Ráda se miluje	28
Dokud se zpívá	9	Rána v trávě	29
DOSAř	11	Sáro!	30
Dva havrani	10	Soudný den	32
Hrobař	11	Svatá Kateřina	33
Kdo ví, co bude pak	12	To máme dneska pěkný den	34
Kluziště	13	Tramvaják	34
Lachtani	14	Už to nenapravím	36
LAH	15	Válka rúží	37
Loupežník	16	Velmi nesmělá	38
Matfyz blues	17	Věta o pěti barvách	39
Nosorožec	18	Všechno bude fajn	40
Pavilon č. 5	19	Zpátky o pár let	42
Pět policajtů	20		

